

Drosophyllum

PÅ™-spÅ›ek pÅ™idal Radek Kastner

[02.10.2008]

AktualizovÅ›no [03.10.2008]

Drosophyllum LINK (1806)

- Rosnolist

Drosophyllum lusitanicum je jedinÅ›m druhem rodu a patÅ™- do Å•eledi rosnatkovitÅ›ch (Drosophyllaceae). NejblíÅ¾ej Ä- pÅ™-buznÄ© druhy jsou IÅ¡Ä•kovkovitÄ© (Nepenthaceae), Dioncophyllaceae a Ancistrocladaceae.

OBECNÄ‰ INFORMACE

Rostlina byla znÅ›ma jiÅ¾ v 17. stoletÄ- a byla vedena jako rosnatka, aÅ¾ nakonec ji roku 1806 F. Link od tohoto rodu oÅ¡tÄ›pil. V roce 2002 byl rosnolist dokonce oddÄ›len od Å•eledi rosnatkovitÅ›ch a dostal statut samostatnÄ© Å•eledi.

PojmenovÅ›- rostliny se sklÄ›dÄ› z Å™eckÅ›ch slov drosos (= rosa) a phylon (= list), z Ä•ehoÅ¾í vznikl i Ä•eskÅ› nÅ›zev rosnolist. DruhovÄ© jmÄ©no lusitanicum pochÅ›zÄ- z latinskÄ©ho Lusitania (LusitÁnie), dÅ™-vÅ›-Ä-ho oznaÄ•enÄ- Portugalska.

DÄ-ky svÅ›m vÅ›raznÅ›m Å¾ilÅ›ím, produkujÄ-cÄ-m lepkavou lapacÄ- tekutinu, je rosnolist vyslovenÄ› Ä°spÄ›jnÅ›m Å emovÄ©m.

ROZÅ-Å~ENÄ•

Oblast rozÅ-Å~enÄ- rosnolistu je pomÄ›rnÄ› omezena. Drosophyllum se vyskytuje jen v mÄ›rnÄ©m stÅ™edomoÅ™skÄ©m klimatu v Portugalsku, v jihozÅ›padnÄ-m Å panÄ›sku (Andalusie) a v severnÄ-m Maroku. Å

Rosnolist osidluje pÅ™evÅ›nÄ› kamenitÄ© kopce, mÄ›onÄ› Ä•asto i suchÄ© borovicovÄ© lesy v pobÅ™eÅ¾nÄ-ch oblastech, kde se pÅ™evÅ›nÄ› v rannÄ-ch hodinÄ›ch vyskytujÄ- hustÄ© mlhy. KyselÄ© pÅ™dy se sklÄ›dajÄ- z pÅ-sků a jÄ-lu nebo Ä•ajeÄ•teÄ•nÄ› i z okorálÄ© borovicovÄ© kÅ-ry. Rostliny osidlujÄ- otevÅ™enÄ› habitus, ve kterÄ©m se sotva nachÅ›zÄ-jinÅ› vegetace. Oproti ostatnÄ-m masoÅ¾avÄ›m rostlinÄ›jm zdÅ›rnÄ› odolÄ›vÄ› rosnolist, dÄ-ky velmi dobÅ™e vyvinutÄ©mu koÅ™enovÄ©mu systÄ©mu, i delÅ›-ám obdobÄ- sucha, kterÄ›m jsou tyto rostliny vystaveny pÅ™edevÅ›-ám bÄ›hem horkÄ›ch letnÄ-ch mÄ›sÄ-cÄ-. I po ploÅ›nÄ›ch poÅ¾árech, kterÄ© se v tÄ›chto oblastech nezÅ™-dka vyskytujÄ-, se mÄ-Å¾e populace novÄ› etablovat dÄ-ky semenÄ- m, kterÄ>j jsou odolnÄ› proti ohni a takovÄ©to rostliny se oznaÄ•ujÄ- takÄ© jako pionÄ›rskÄ© rostliny.

CHARAKTERISTICKÄ‰ RYSY

VÅ-celetÄ©, keÅ™-Ä•kovitÄ© rostliny dosahujÄ- vÅ›kly pÅ™ibliÅ¾nÄ› 40 - 60 cm. StarÅ›-

rostliny mohou být ale znatelně výdatnější - a pak se povídají i plazové zemi.

ĀŒjrkovitá listy, ve tvaru kopce - výrůstají z nevýtěvku výhonku, mohou dosahovat 10 - 25 cm na délku a mají průměr ca 2,5 mm. Mladé listy se rozvíjejí spirálou směrem ven z růžice. Staré listy zůstávají na lodyze a důležitou reflexi UV záření mají sloužící k laskání - hmyzu. Povrch listu je pokryt silnou stopkatou žlázkou a pásivními žlázkami, které jsou se zářením pravidelně dožívány. Tak zvané tentakule vytvářejí průzračnou lapací tekutinu, která se usazuje v kapičkách na zářeném konci chloupkách.

LAPACÍ MECHANISMUS

Drosophyllum lusitanicum se nazývá k pasivnímu pastem typu lepkavé listy. Není kolik může dosáhnout, produkují cech po medu vonného - siliz, jsou umístěny na konci chloupkách listu, slouží k laskání - hmyzu. Kořist uvede na lepivou siluzu, která se snadno uvolní už ze žlázy. Hmyz se pokusí o únik celou obalou - mto silizem, ve kterém se nakonec zadusí. Prostřednictvím dráždění - tentakulů jsou stimulovány pásivní žlázy, které vytvářejí trávicí sekret, a ten pomáhá enzymy rozložit lapenou hmyz ve velmi krátkém čase.

KVÁŠT

Doba květu spadá do období od brzkého jara do začátku léta. Vývoj je se 1 - 5 může rozvinout výrazněji květnatých stonkách, které jsou osazeny lapacími žlázkami, stonky nesou po 5 - 7 sázek květech o průměru od 2 do 4 cm. Ty jsou samosprašné a prostřednictvím jediného způsobu rozmnožování - rostliny. Rychle zrají - semena mají dobrou klíčivost

PĚSTOVÁNÍ

Rosnolist vyžaduje světlo, vzduch a stanovisko s plnou množstvím slunečního světla, denní teploty od 20 - 35 °C a chladnoucí noc. Rostliny snášejí jak vysokou letní teplotu až do 40 °C, tak i studenou zimu s mrazem. Průměrná zimní teplota by ale mohla dosáhnout 5 až 15 °C. Vzhledem ke vzdušnosti vlhkosti není rosnolist vhodný pro rostliny, ale zcela náročný, i když vlny nemohou být působivé (ca 40 - 60%).

Rosnolist je velmi citlivý na obsah vodního. Jako substrát se doporučuje sypká směs rašeliny a píska s jílem. Tato směs by se mohla udržovat výhodnou mrazem vlnou, ale rostliny nesmí státi permanentně ve vodě.

Po odkvetu na jaře mohou být nechat substrát mrazem vyschnout.

Množení - rosnolisu se provádí výhodně pomocí semen, která se vysávají do nádob, ve kterých budeme rostlinu pěstovat, protože rostliny jsou velmi citlivé na působení vln.

Poznámka: Květy hutnou lepkavou kapkou na listech se přichycují rostliny ve vodě, když se rozvíjejí - stejně jako u papárových mucholapky.

Literatura:

Barthlott, W., Porembski, S., Seine, R., Theisen, I. (2004): Karnivoren - Biologie und Kultur Fleischfressender Pflanzen. Verlag Eugen Ulmer.

D'Amato, P. (1998): The Savage Garden - Cultivating Carnivorous Plants.

Labat, J. J. (2003): Fleisch fressende Pflanzen - Auswählen und Pflegen. Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart.

Slack, A. (1979): Carnivorous Plants. Reed, London.Â

Â© Markus Welge | PoslednÃ- aktualizace: 17.09.2007

T: Josef MolnÃ¡r